

minde om, at der i den gamle Dyrtidslov var nogle Bestemmelser om Nedsættelse af Prisen paa Mælk til Børn og om Flæskerabat, og at Opgørelser over Udgifterne herved først nu er i Færd med at indkomme. Det vil sikkert dreje sig om et Beløb paa ca. 7 Mill. Kr., som skal søges, men som ikke er søgt paa Tillægsbevillingsloven. Der er i øvrigt gjort en Bemærkning herom. Endvidere har jeg ment, at paa Bomuldsfrøkekontoen er der ogsaa, naar den endeligt bliver opgjort, et eventuelt Tab, som maaske vil blive ca. 5 Mill. Kr., og endelig skal jo ogsaa Rubelkontoen til sin Tid opgøres, og hvor stort Tabet eventuelt vil blive paa denne, kan man ikke overse endnu. Jeg vil altsaa med disse Bemærkninger sige til det ærede Medlem, at det ingenlunde er rigtigt, naar han har hævdet den Mening, at der gennem de Ændringsforslag, der har været opstillede, skulde være gjort et vist kunstigt Arbejde for at give et ugunstigt Indtryk af de økonomiske Forhold.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger til Hr. Hauge. Hr. Hauge begyndte med nogle Udtalelser om, at han havde fundet mit Svar utilfredsstillende. Det maa jeg sige, at jeg staar ganske uforstaaende overfor, og jeg kan ikke genkende mit Svar i de Bemærkninger, der fremkom fra Hr. Hauge. Jeg fremhævede meget stærkt de Vanskeligheder, som var knyttede til denne Sag, og som hænger sammen med de Krav, der vil blive stillet til Danmark udefra, og jeg kan tilføje vil blive stillet, ligegyldigt hvilken Regering der til de skiftende Tider, saaledes som Forholdene nu er, skulde sidde og administrere disse Sager. Det ved det ærede Medlem jo meget godt, og jeg fremhævede dette meget stærkt i mine Bemærkninger. Jeg tror, at disse Vanskeligheder er af en saadan Art, at det var rimeligt, at jeg gav Tilslutning til det ærede Medlems Udtalelse om, at man uanset Partihensyn kom til at samvirke for at faa disse Forhold ordnet saa godt som muligt, og naar jeg fremkom med disse Udtalelser, kan jeg ikke sige andet, end at det var mig en Skuffelse, at det ærede Medlem gav sit Svar en Karakter, som jeg mener var i ikke ringe Grad præget af, at vi er politiske Modstandere. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at ganske bortset fra de Meningsforskelligheder, som der baade har været og er og kan blive mellem det ærede Medlem og mig, er der for mig ingen Tvivl om, at det ærede Medlem udfra sine Anskuelser og ogsaa i Almindelighed har gjort et inter-

esseret, flittigt og dygtigt Arbejde paa mange Maader i disse Aar, og jeg har den Opfattelse, at der vel kan blive mange Ting at strides om, men der kan ogsaa blive nogle neutrale Omraader, hvor man maaske kan samvirke, og hvor en Samvirken vil være i allerhøjeste Grad nødvendig og heldig i Samfundets Interesse. Dette gælder ganske specielt paa disse vigtige Omraader, og derfor tror jeg, det vilde være naturligere, om man bestræbte sig for at komme hinanden i Møde fremfor at søge at slaa Politik paa Brændselsspørgsmaalet, som jeg nu ser, det bliver forsøgt. Jeg har saaledes i Dag faaet tilsendt forskellige Blade, der forsøger dette. Tørvepolitikken er i fuld Gang i visse Organerovre i Jylland; jeg skal ikke her komme nærmere ind paa det, men der skrives mange mærkelige og besynderlige Ting i disse Blade; det vil imidlertid være let at bevise, hvor lidt Indhold der er i disse Bladartikler eller Bladnotitser. Jeg vil dog i al Almindelighed fremhæve, at vi her bevæger os paa et Omraade, hvor det vil vise sig heldigt, om vi kunde komme til at bedømme Tingene saa sagligt som muligt.

Det ærede Medlem sagde for det første, at jeg slog alle Vanskeligheder til Side ved at pege paa, at nu var Arbejdet kommet i Gang, og nu var Skibene lossede o. s. v. Det er ikke rigtigt. Der oversprang det ærede Medlem min almindelige Bemærkning om de Vanskeligheder, som jeg fuldt ud erkendte. Men jeg har den Opfattelse, at den Omstændighed, at man ikke øjeblikkelig eller dog hurtigt gik i Gang med at faa Kullene losset — og man har jo ogsaa herinde i København maattet bruge meget store Mængder Koks; jeg skal saaledes nævne, at efter de Oplysninger, der er blevet givet i Kommunalbestyrelsen, har man brugt 1600 t Koks til Elektricitetsværkerne og 1500 t daglig til Vandgas —, denne Omstændighed kan have bidraget til udenfor Landet at skabe en vis Følelse af, at vi ikke har saa haardt Brug for Kullene, som vi i Virkeligheden har.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa den Skrivelse, som Brændselsnævnet har sendt et tidligere Ministerium. Denne Skrivelse blev jeg gjort bekendt med godt over Midten af Maj ved en Henvendelse fra Brændselsnævnets Formand, og han udtalte ved denne Lejlighed til mig, at saaledes som Forholdene havde udviklet sig her i Landet, navnlig ogsaa paa Grund af Vejrliget o. s. v., havde han et væsentlig andet Syn paa det, der skete den Gang